

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 14Csp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121467978
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Červeňák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2025:6121467978.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Vladimír Červeňák, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX, zastúpenému: Mgr. Miroslava Pyšniaková, advokátka, so sídlom M.Gorkého 1, Michalovce, o zaplatenie 7687,65 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamieťa.
- II. Priznáva žalovanému od žalobcu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%.

odôvodnenie:

- Žalobca sa podanou žalobou prostredníctvom upomínacieho konania na Okresnom súde v Banskej Bystrici došlou tunajšiemu súdu dňa 25.1.2022 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 7792,65 Eur s príslušenstvom, titulom nezaplatenia poskytnutého úveru.
- Na základe návrhu a predložených listín Okresný súd v Banskej Bystrici dňa 20.12.2021 vydal platobný rozkaz.
- Žalovaný podaním došlým Okresnému v Banskej Bystrici dňa 10.1.2022 podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že popiera pohľadávku, čo do dôvodu aj výšky, pretože ide o spotrebiteľský spor a zmluva, od ktorej odvodzuje nárok žalobca je spotrebiteľská, obsahuje neprijateľné podmienky, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný. Podotkol, že súd nemal vydať tento platobný rozkaz, žiadal, aby súd prvej inštancie podrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole z úradnej moci, má právo na spravodlivý proces, ktorý mu nikto nemôže odňať. Poukázal na ust. § 52, 53, 54 OZ, smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993. Žiadal zrušiť platobný rozkaz a zaviazat' žalobcu na úhradu trov konania. Taktiež vzniesol námietku premlčania.
- Z vyjadrenia žalobcu k odporu došlého súdu zo dňa 21.1.2022 súd zistil, že žalobca k vznesenej námietke premlčania poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu. Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí aj túto ďalšiu splátku dlhu. Poukázal na ust. § 101 OZ, § 565 OZ a §

103. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Poukázal na ust. § 53 ods. 9. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 15.05.2019 v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 17.01.2019). V tomto prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 17.04.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 17.04.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 17.04.2019) a uplynula by najskôr dňa 17.04.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 25.08.2021 žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 25.5.2020, 15CoCsp/13/2020. Navrhol pokračovať v konaní so žalovaným na súde príslušnom.

5. Z vyjadrenia žalovaného došlého súdu 10.3.2022 súd zistil, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný a preto ho neuznáva z nasledovných dôvodov: Poukázal na § 103 vetá druhá OZ, že pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba nie od omeškania celej zosplatnenej pohľadávky, a teda nie od momentu účinnosti zosplatnenia, ale od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, keďže tak je to zreteľne uvedené v zákone. Podľa platobnej histórie a prehľadu o úhradách v čase zosplatnenia úveru (15.05.2019) bol v omeškaní so splátkou splatnou dňa 17.03.2018. Podľa jeho názoru trojročná premlčacia doba začala plynúť od zročnosti tejto splátky, teda od 18.03.2018 a uplynula 18.03.2021. Žaloba bola podaná až 25.08.2021, a teda pohľadávka je premlčaná. Z Výzvy právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, č. 22/SÚ/D1/150519, zo dňa 15.05.2019 vyplýva, že dňa 15.05.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vedeného pod VS 3096500221 so zostatkom 10 369,- Eur, z toho istina 9718,- Eur, úroky v sume 586,62 Eur, poplatky v sume 64,65 Eur. V uvedenej výzve však právny predchodca žalobcu nekonkretizoval, pre nesplnenie ktorej splátky pristúpil k uvedenému právnomu úkonu. Poukázal na tú skutočnosť, že pri takomto výklade, ktorý prezentuje žalobca vo vyjadrení by mohlo dochádzať k umelému predlžovaniu trojročnej premlčacej lehoty v neprospech spotrebiteľa. Zároveň poukázal, že je nesporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Predmetom konania je pohľadávka zo spotrebiteľského úveru, ktorá bola postúpená na žalobcu. Teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ. Podľa jeho názoru nie sú splnené ani podmienky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca nepreukázal účinné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Pôvodný veriteľ teda nemohol pristúpiť k zosplatneniu úveru. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa 17.11.2024. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo, a preto pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Pokiaľ VUB postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Žalobca nepreukázal, že v čase postúpenia pohľadávky boli splnené podmienky postúpenia. Nepreukázal, že pohľadávka bola v čase jej postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu VÚB a. s. , nakoľko nepreukázal, aby mu bola doručená písomná výzva podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Poukázal na skutočnosť, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje konkrétne skutočnosti, ktoré by umožňovali jednak právne posúdenie uplatneného nároku, a ktoré by aj preukazovali uplatnený nárok po skutkovej stránke. Zároveň dal do pozornosti súdu aj skutočnosť, že banka hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods 1. zákona č. 129/2010 Z. z., keďže pred uzavretím zmluvy nekonala s odbornou starostlivosťou, neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, nezohľadnila schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a potrebné a primerané skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vychádzal len z vyjadrenia ako spotrebiteľa o jeho schopnosti splácať úver. Žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

6. Z vyjadrenia žalobcu došlého súdu dňa 5.4.2022 súd zistil, že tento trvá na svojom vyjadrení k námietke premlčania. Predložil súdu záznam zo sledovania zásielok, že výzva bola doručená 2.4.2019, zo dňa 28.3.2019. Zároveň poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň považoval za nesporné,

že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity žalovaného) bola zachovaná. Nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti. Zároveň predložili súdu kompletne vyhodnotenie banky žalovaného pri žiadosti o úver, kde na strane 6-9 sa nachádza informácia o rodinných pomeroch a zamestnanosti a príjmu žalovaného. Dňa 07.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku z Úverovej zmluvy v celkovej výške 12221,34 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8343,00 Eur, z poplatkov vo výške 64,65 Eur, z riadneho úroku vo výške 2977,47 Eur a z úroku z omeškania vo výške 836,22 Eur. Žalovaný čerpal dňa 19.11.2014 peňažné prostriedky v celkovej výške 13.000,- Eur. Bol povinný splatiť úver formou 120tich mesačných splátok vo výške 200,91 Eur €. Platil poplatok za poistenie úveru, ktorý si zvolil a to vo výške 10,53 Eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 11.794,15 Eur. Úhrady žalovaného boli započítané na istinu 4657 Eur, na zmluvných úrokoch v sume 6582,89 Eur, na úrok z omeškania 6,79 Eur, poplatky v sume 547,47 Eur. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver - úhrady žalovaného započítané na istinu /13000-4657 = 8343/, poplatky vo výške 64,65 Eur, poplatok za poistenie 568,61 Eur, poplatok za 1.upomienku 7,50 Eur, poplatok za každú ďalšiu upomienku 36 Eur. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 547,47 Eur, neuhradené poplatky predstavujú sumu 64,65 Eur, riadny úrok vo výške 2977,47 Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 13,90 %. Žalovanému bol vypočítaný zmluvný úrok v celkovej výške 9560,36 Eur, z úhrad žalovaného bolo na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 6582,89 Eur, neuhradený zmluvný úrok predstavuje sumu vo výške 2977,47 Eur a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca : dĺžna istina x úroková sadzba / 360 (bankový rok) x 30 (bankový mesiac). Úrok z omeškania vo výške 836,22 Eur - úrok z omeškania bol žalovanému vyúčtovaný vo výške 843,01 Eur, z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 6,79 Eur , neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 836,22 Eur Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil sumu 615,- €, ktorá bola celom rozsahu započítaná na neuhradenú istinu. Žiadal, aby konajúci súd žalobe vyhovel.

7. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 4.4.2022 súd zistil, že defacto stále poukazuje na tie isté skutočnosti, ktoré vo svojich vyjadreniach poukázal, ako aj ďalších vyjadreniach žalobcu a žalovaného sa opakujú tie isté skutočnosti, na ktoré už strany v predošlých vyjadreniach poukazovali.

8. Žalobca podaním došlým súdu dňa 23.8.2022 oznámil súdu vo svojom vyjadrení, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady dňa 22.4.2021 v sume 15,00 €, dňa 20.5.2021 v sume 15,00 €, dňa 6.7.2021 v sume 15,00 €, dňa 22.7.2021 v sume 15,00 €, dňa 20.8.2021 v sume 555,00 €, dňa 23.9.2021 v sume 15,00 €, dňa 21.10.2021 v sume 15,00 €, dňa 22.11.2021 v sume 15,00 €, dňa 20.12.2021 v sume 15,00 €, dňa 21.1.2022 v sume 15,00 €, dňa 21.2.2022 v sume 15,00 €, dňa 21.3.2022 v sume 15,00 €. Platby boli v plnom rozsahu započítané na neuhradenú istinu a bol vyčíslený úrok z omeškania a zároveň žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 720 Eur a upravil petit rozsudku, kde žiadal, že žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7687,65 Eur, úrok z omeškania vo výške 2977,47 Eur, úrok z omeškania vo výške 1214,12 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7623 Eur od 22.2.2022 do zaplataenia a priznal trovy konania.

9. Rozsudkom tunajšieho súdu, zo dňa 7.3.2023, č.k. 14Csp/11/2022-211, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.687,65 Eur, úrok vo výške 2.977,47 Eur, úrok z omeškania vo výške 1.214,12 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.623,00 Eur od 22.3.2022 do zaplataenia. II. Súd konanie v sume 720,00 Eur zastavil. III. Priznal žalobcovi od žalovaného náhradu trov konania v plnej výške 100%.

10. Uznesením Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 25.6.2024, č.k. 11CoCsp/34/2023-241, Z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o trovách konania (III.) a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Súd vykonaným doplneným dokazovaním dokazovaním zistil tento skutkový stav:

12. Predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička, dňa 19.11.2014, č. zmluvy 012298211141114, kde na základe tejto zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 13000 Eur, lehota splatnosti 120 mesiacov, počet splátok 120, dátum prvej splátky 17.12.2014, dátum poslednej splátky 17.11.2024, výška úrokovej sadzby 13,90 % ročne, mesačná anuitná splátka 211,44 Eur, z toho mesačná splátka poistného 10,53 Eur. Celkové náklady dlžníka 11109,27 Eur, RPMN 14,80 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 24.109,27 Eur. Priemerná RPMN 11,25 %. Z

13. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom VUB a.s. a žalobcom a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.4.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

14. Žalobca vo vyjadrení došlom súdu dňa 9.8.2024 čl. 252-256 uviedol, že poistenie nebolo podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru, ako uviedol už vo svojom vyjadrení zo dňa 09.11.2021. Táto skutočnosť ohľadom fakultatívnosti poistenia vyplýva zo samotnej Zmluvy, konkrétne z čl. I, bodu 8. s názvom „Typ zabezpečenia“, kde v časti „Pristúpenie dlžníka k poisteniu schopnosti splácať flexipôžičku“, žalovaný vyjadril súhlas so zvoleným súborom poistenia, a to so základným balíkom poistenia (poistenia pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti). Zároveň žalovaný v rámci Zmluvy niekoľkokrát vyjadril súhlas s dohodnutými podmienkami, a to napríklad keď uviedol, že „vyhlasuje, že bol Bankou pri dojednávaní poistenia podrobne informovaný o podmienkach poistenia a o skutočnosti, že banka vykonáva finančné sprostredkovanie v zmysle zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve ako samostatný finančný agent v sektore poistenia alebo zaistenia“ alebo „Vo vzťahu k nižšie uvedeným podmienkam poistenia prijíma a požaduje: Dlžník: Základný súbor poistenia...“ Podstatnou skutočnosťou, ktorú súd musí zohľadniť je aj to, že dobrovoľnosť poistenia vyplýva zo súdu predloženej Žiadosti o flexipôžičku zo dňa 14.11.2014, ktorá bola žalovaným podpísaná, a kde sa v rámci informácií o žiadateľovi pri poistení žiadateľa uvádza, že žalovaný žiada základný balík. Ďalším dôkazom preukazujúcim dobrovoľnosť poistenia sú aj v konaní predložené „EURÓPSKE INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE“. Konkrétne v bode 3. označenom ako: „Náklady spojené so spotrebiteľským Úverom“, v ktorom je uvedené: „Mesačná splátka poistného: 10,53 EUR(v prípade poistenia úveru)“. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, poistné do výpočtu celkových nákladov v prípade, že je dojednané dobrovoľne, nevstupuje. Keďže v uvedenom prípade poistenie jednoznačne nie je povinné, úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Žalovaný sa sám, slobodne rozhodol požiadať o základný balík poistenia už vo svojej žiadosti o úver. Takto fakultatívne koncipované poistenie potom v zmysle ustanovenia § 2 písm. g) ZoSÚ nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN. Na základe uvedeného výška splátky vstupujúca do celkových nákladov je ponížená o 10,53 € (splátka poistného), preto splátka bez poistenia tak, ako je uvedená aj v Zmluve, čiže mesačná anuitná splátka, bola takto dohodnutá vo výške 200,91 €. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že Zmluva obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaný bol povinný uhradiť sumu 24 109,27 €, t. j. $96(\text{počet splátok}) \times 200,91 \text{ €}(\text{výška mesačnej splátky}) = 24 109,2 \text{ €}$. Podľa názoru žalobcu je preto potrebné konštatovať, že pôvodným veriteľom uvedená celková čiastka a z nej vychádzajúce RPMN sú určené v správnej výške. Žalobca má prihladnuc k vyššie uvedenému za to, že Zmluva svojím obsahom spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ a žalovaný bol v zmysle požiadaviek ZoSÚ jasne a zrozumiteľne informovaný o predpokladoch použitých pre výpočet RPMN a správnej výške RPMN, ako aj o celkovej čiastke, ktorú má uhradiť, čo potvrdil aj svojim podpisom na zmluve. Zároveň navrhol aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

15. Žalovaný vo vyjadrení došlom súdu dňa 30.6.2025 čl. 264, 264 uviedol, že strany sporu uzatvorili dňa 19.11.2014 o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 012298211141114, z ktorej vyplýva, že výška úveru bola 13 000,- €, celkové náklady dlžníka 11 109,27 €, mesačná splátka 211,44 €, počet splátok 120, výška úrokovej sadzby 13,90 % p.a. a RPMN 14,80%, priemerná RPMN 11,25 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je 24 109,27 €. Vychádzajúc z údajov uvedených v zmluve, pri počte splátok 120 x 211,44 € výška mesačnej splátky je celková čiastka vo výške 25 372,80 EUR. Ide o celkovú čiastku, ktorú by som musel zaplatiť, a ktorý údaj v spotrebiteľskej zmluve absentuje. V úverovej zmluve síce právny predchodca žalobcu uvádza celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úverom, ktorá je 24 109,27 €, avšak táto je nesprávna. Keďže tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve absentuje, nastupuje bezúročnosť a 2 bezpoplatkovosť úveru ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy „Flexipôžička“ v čl. I bod 8

„Typ zabezpečenia“ je zrejme, že súčasťou zmluvy je aj poistenie úveru. Spotrebiteľ má právo už pri uzatváraní zmluvy vedieť presne, koľko bude mesačne platiť, t. j. koľko peňazí mesačne vynaloží na splatenie svojho dlhu z konkrétnej spotrebiteľskej zmluvy. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty, výber súboru poistenia klientom). Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpísaná písomná forma a v konaní nebola predložená žiadna písomná poistná zmluva so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum). Žalobca tak tiež nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplývali nároky poistného. Z čl. 1 ods. 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva výška mesačnej splátky poistného vo výške 10,53 Eur, ktorá je zarátaná vo výške mesačnej splátky. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ v čl. I bode 8. tejto zmluvy je obsiahnuté a zvýraznené vyhlásenie veriteľa, že pristupuje k poisteniu schopnosti splácať flexipôžičku a, že podpisom úverovej zmluvy dlžník súhlasí s poistením schopnosti splácať tento úver podľa Rámcovej poistenej zmluvy pre poistenie schopnosti splácať splátky Flexipôžičky č. VUB2030 uzatvorenej medzi poisťníkom VÚB, a.s. s poisťovateľom Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. tým, že oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je VÚB, a.s. tým, že sa oboznámil a vyjadruje súhlas s Rámcovou zmluvou o poistení a splatnými všeobecnými poistnými podmienkami poisťovateľa. Vo vzťahu k nižšie uvedeným podmienkam poistenia prijíma a požaduje dlžník Základný balík poistenia /pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti/. V čase uzavretia úverovej zmluvy zo dňa 29.11.2014 žalovaný ako spotrebiteľ nemal vedomosť o jasných podmienkach poistenia, teda nemal som vedomosť o zmluvných podmienkach, ku ktorým som sa zaviazal, keďže poistenie bolo súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy. Toto dojednanie o poistnom je pre svoju neurčitosť neprijateľným a teda neplatným zmluvným dojednaním podľa § 53 ods. 5 OZ a teda na jeho základe nemohol mi vzniknúť žiadny právne relevantný záväzok. Som toho názoru, že žalobcom uplatnený poplatok za poistenie je nedôvodný. Ako je zrejme predmetné poistenie bolo sprostredkované veriteľom v priamej a bezprostrednej súvislosti s uzatvorením Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, pričom mesačné náklady spojené s poistením sú uhrádzané spoločne s dohodnutou mesačnou splátkou úveru pod jedným variabilným symbolom, priamo na účet veriteľa. Pri skúmaní charakteru a obsahu predmetnej zmluvy vo vzťahu k poisteniu je zrejme, že poistenie nebolo dobrovoľné a bolo podmienkou poskytnutia úveru klientovi ako dlžníkovi zo strany veriteľa a vyššie uvedené „vyhlásenie“ nemožno vyhodnotiť inak, než ako účelové a obchádzajúce zákon (najmä § 2 písm. g/ ZoSpÚ), pravdepodobne v snahe vyhnúť sa povinnosti zahrnúť tento náklad do RPMN a celkových nákladov spotrebiteľa, čím veriteľ zároveň maximalizoval svoj zisk. Taktiež cena za dohodnuté poistenie bola totiž pre žalovaného ako spotrebiteľa značne nevýhodná a predražená v porovnaní s obdobnými produktmi, keďže žalovaný mal len za poistenie schopnosti splácať úver (vo výške 13 000 €) zaplatiť celkovo sumu 1 263,60 € (10,53 € x 120 splátok), čo je cca takmer 10 % istiny úveru. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že uvedená úverová zmluva neobsahuje ani správne RPMN. V zmluve je uvedený údaj o RPMN (14,80 %), avšak parametrom úveru uvedeným v zmluve s mesačnou splátkou 211,44 €, v skutočnosti zodpovedá RPMN 15,21 % (viď kalkulačka fininfo.sk MF SR). Nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa, keďže v zmluve je uvedená nižšia suma, ako v skutočnosti, čo znamená, že spotrebiteľ v skutočnosti ročne "preplatí" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve. Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na nich prihliadnuť a hľadá sa na nich, ako keby tam neboli uvedené vôbec (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp. zn. 10Co/27/2017). Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy uzatvorené za IV. štvrtrok 2014 podľa tabuľky zverejnenej Ministerstvom financií SR je 14,70 % p.a., teda sporný úver má RPMN 15,21%. Zo zmluvy vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je 24 109,20 €, ktorá suma zodpovedá mesačnej splátke 200,91 € (120x200,91€ bez poistenia). Keďže žalobca neprodukoval žiaden relevantný dôkaz preukazujúci, že by dojednanie poistenia schopnosti splácať úver bolo zo strany žalovaného skutočne dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, mesačné náklady spojené s poistením mali byť riadne zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g/ ZoSpÚ a následne do celkovej čiastky v zmysle § 2 písm. h/ ZoSpÚ. Okrem toho mali byť zahrnuté aj do výpočtu RPMN predmetného úveru. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 19.11.2014 (ďalej i len ZoSpÚ), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa

Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, 4 Podľa § 2 písm. h/ ZoSpÚ, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSpÚ a z toho dôvodu je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/,d/ ZoSpÚ. Z uvedených dôvodov predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa predpoklady stanovené § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSpÚ, pretože neobsahuje správny výpočet celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom. Celková čiastka, ktorú žalovaný ako spotrebiteľ mal zaplatiť nebola totiž 24 109,27€ (200,91€ x 120 splátok) ako uvádzala zmluva, ale išlo o sumu 25 372,80 € (211,44€ x 120 splátok). V zmluve uvedená celková čiastka, tak nezodpovedá skutočne dohodnutej celkovej čiastke za poskytnutý úver, nakoľko do výpočtu celkovej čiastky veriteľ nezapočítal poistné, ktoré žalovanému priamo sprostredkoval, čo je v rozpore so zákonom (§ 2 písm. h/, g/ ZoSpÚ). Povinnosťou žalovaného ako dlžníka, tak bolo vrátiť len poskytnutú istinu úveru vo výške 13 000,-€, a to v 120 dohodnutých mesačných splátkach. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu VÚB a.s. vyplýva, že žalobca mi dňa 19.11.2014 poskytol úver vo výške 13 000,- €, a že som za obdobie od 17.12.2014 do 21.03.2022 uhradil sumu celkovo sumu 12 514,15 € /a to od 17.12.2014 do 23.03.2021 sumu 11 794,15 € a za obdobie od 22.4.2021 do 21.03.2022 sumu 720,- € z toho pred podaním žaloby 22.8.2021 žalovaný uhradil 615,- €/ . Za daného stavu by mal žalobca nárok na zaplatenie iba rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru (13000 €) a zaplatenými splátkami vo výške 12514,15 €, čo predstavuje sumu 485,85 €.

16. V ďalších vyjadreniach žalobca aj žalovaný poukazovali na tie isté skutočnosti ako už vo vyjadreniach uviedli.

17. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dokazovaniu a právnej stránke veci došlým súdu dňa 29.9.2025 uviedol že, vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne a nepochybne preukázané aj s poukazom na závery zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, že predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 01229821114114 z 19.11.2014 je bezúročná a bez poplatková. Bolo nesporné, že strany sporu uzatvorili dňa 19.11.2014 o poskytnutí spotrebiteľského úveru, z ktorej vyplýva, že výška úveru bola 13 000,- €, celkové náklady dlžníka 11 109,27 €, mesačná splátka 211,44 €, počet splátok 120, výška úrokovej sadzby 13,90 % p.a. a RPMN 14,80%, priemerná RPMN 11,25 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je 24 109,27 €. Taktiež zo zmluvy „Flexipôžička“ v čl. I bod 8 „Typ zabezpečenia“ je zrejmé, že súčasťou zmluvy je aj poistenie úveru. Predmetné poistenie bolo veriteľom v priamej a bezprostrednej súvislosti s uzatvorením Zmluvy o úvere, pričom mesačné náklady spojené s poistením boli byť uhrádzané spoločnej s dohodnutou mesačnou splátkou úveru pod jedným variabilným symbolom, priamo na účet veriteľa, čo vyplýva aj zo žalobcovho predloženého prehľadu mesačných splátok. Z čl. 1 ods. 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva výška mesačnej splátky poistného vo výške 10,53 Eur, ktorá je zarátaná vo výške mesačnej splátky vo výške 211,44 €.

18. Ako vyplýva zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak samotné vyznačenie - „Pristúpenie dlžníka k poisteniu schopnosti splácať flexipôžičku“ je vyznačené strojovým písmom - počítačom. Predloženú vopred pripravenú formulárovú Žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá v bode 8. obsahuje už vopred pred formulovanú prihlášku do poistenia, celú vypísal sprostredkovateľ úveru, bez možnosti, aby žalovaný zaškrtnol políčko prislúchajúce zvoleniu možnosti prijatia poistenia. Na celej predmetnej žiadosti o sprostredkovateľskom úvere je zo strany žalovaného uskutočnený len vlastnoručný podpis, a teda z uvedeného aj vyplýva, že aj zvoleniu možnosti poistenia, bolo vykonané sprostredkovateľom úveru a nie samotným žalovaným. Je zrejmé, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje žiadnu možnosť spotrebiteľa, ktorou by mohol poistenie aj odmietnuť, z čoho jednoznačne vyplýva, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda nejedná sa o dobrovoľnú doplnkovú službu k úveru, a teda mesačný poplatok za poistenie vo výške 10,53 eura (4,9 % z mesačnej splátky úveru), mal byť započítaný do celkových nákladov spotrebiteľa podľa §2 písm. g/ zákona o spotrebiteľskom úvere ale aj do výpočtu RPMN predmetného úveru.

19. Žalobca neprodukoval žiaden relevantný dôkaz preukazujúci, že by dojednanie poistenia schopnosti splácať úver bolo zo strany žalovaného dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského

úveru. Celková čiastka, ktorú žalovaný ako spotrebiteľ mal zaplatiť nebola totiž 24 109,27€ (200,91€ x 120 splátok) ako uvádzala zmluva, ale išlo o sumu 25 372,80 € (211,44€ x 120 splátok). V zmluve uvedená celková čiastka, tak nezodpovedá skutočne dohodnutej celkovej čiastke za poskytnutý úver, nakoľko do výpočtu celkovej čiastky veriteľ nezapočítal poistné, ktoré žalovanému priamo sprostredkoval, čo je v rozpore so zákonom (§ 2 písm. h/, g/ ZoSpÚ).

20. Na rozdiel od notárskych poplatkov zákon takéto poistenie výslovne z definície „celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom“ nevyklučuje a preto ako také je ich potrebné zahrnúť do uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj do výpočtu RPMN.

21. Podľa obsahu predmetných zmlúv neboli náklady na poistné zahrnuté do výpočtu RPMN, a teda hodnota RPMN uvedená v zmluvách nezodpovedá skutočnému stavu veci a bola takto uvádzaná v neprospech spotrebiteľa, t.j. uvádzala sa hodnota nižšia, než aká bola v skutočnosti a keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na nich prihliadnuť a hľadá sa na nich, ako keby tam neboli uvedené vôbec (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp. zn. 10Co/27/2017).

22. V tejto súvislosti poukazujem aj na rozsudok ESD sp. zn. 677/23 zo dňa 23.01.2025 ktorý rozhodol, že Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. V bode 62. rozsudku ESD uviedol, že neuviedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 smernice 2008 /48 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, C-42/15 , EU:C:2016: 842, bod 71)

23. Predložená zmluva nespĺňa predpoklady stanovené v §9 ods. 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľskom úvere, pretože neobsahuje správny výpočet celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom.

24. V tomto smere je potrebné dodať, že ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, zdá sa byť spravodlivé ich vykladať v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Poukazujem na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. júna 2008 sp. zn. I. ÚS 243/07, v ktorom je okrem iného uvedené, že tvorca zmluvy, ktorý argumentuje neurčitým ustanovením pripúšťajúcim viacero možných výkladov, musí sám preukázať, že nekoná v zlej viere, a že medzi stranami bol skutočne konsenzus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame, a nie naopak.

25. Z prehľadu splátok žalobcu ako aj jeho vyjadrenia zo dňa 22.08.2022 vyplýva, že žalovaný uhradil od 17.12.2014 do 21.03.2022 sumu 12 514,15 €. Ak by súd posúdil úver ako bez úrokov a poplatkov za daného stavu by mal žalobca nárok iba na sumu 485,85 € ako rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a zaplatenými splátkami.

26. Zároveň poukázal už na ustálenú judikatúru vo veci ne/splnenie podmienok týkajúcich sa zosplatenia pohľadávky žalobcu v zmysle §53 ods. 9 OZ, na ktoré žalovaný upozorňoval už vo svojom písomnom podaní z 22.8.2022. Je nedostačujúce, keď veriteľ oboznámi spotrebiteľa vo výzve pred zosplatením pohľadávky iba s celkovým aktuálnym dlhom bez toho, aby uviedol, s ktorou konkrétnou splátkou a v akej výške je spotrebiteľ v omeškaní. Uvedené je dôležité najmä preto, aby sa spotrebiteľovi poskytla možnosť odvrátenia predčasného zosplatenia úveru tým, že splátku, s ktorou je v omeškaní, a pre ktorú mieni veriteľ úver zosplatiť, v celom rozsahu uhradí.

27. V tejto súvislosti poukázal na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, v zmysle ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť

overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“ /Taktiež rozhodnutia NS SR sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/2/2023, sp.zn. 2Cdo/149/2021/.

28. Výzva na zaplatenie dlžnej sumy - Tretia upomienka zo dňa 28.03.2019 neobsahuje určenia splátky, pre nesplnenie, ktorej právny predchodca žalobcu upozorňuje žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Tento právny úkon je neurčitý, pretože v ňom nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru tak, aby bolo možné preveriť zákonnosť postupu právneho predchodcu žalobcu, ktorý mal predchádzať vyhláseniu splatnosti celého úveru. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ vo svojej výzve nešpecifikoval splátku, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť, resp. zosplatiť, jednostranný právny úkon veriteľa nebol dostatočne určitý, z ktorého dôvodu je potom tento úkon neplatný. Rovnako konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplateniu úveru, neobsahuje ani Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 15.05.2019.

29. Teda žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu na jej uplatňovanie.

30. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval nárok žalobcu za nedôvodný a navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaviazuje veriteľ, z ňe na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaviazuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a požičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme požičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

33. Podľa § 9 ods.1 zákona č.129/2010 Z. z. (účinného v čase uzavretia zmluvy) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Podľa § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. , zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvaleho pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvaleho pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby

spotrebiteľskeho úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľskeho úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľskeho úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľskeho úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadne poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľskeho úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľskeho úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľskeho úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľskeho úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods.3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21. ods.2 za príslušný kalendárny štvrtý rok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtý rok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtý rok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slova spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

34. Podľa § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.a) až l),s)z) a aa).

35. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

36. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, používajú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Odlisné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

37. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatvorení a plnení spotrebiteľskej zmluvy kona v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatvorení a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekona v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

40. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeskania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemožno odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemožno vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

42. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o požičickej prenechávaní vecí určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby vecí rovnakého druhu.

43. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

44. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ získať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

45. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeskaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeskanie s plnením peniazneho dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeskania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeskania; výšku úrokov z omeskania a poplatku z omeskania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inej osobe.

48. Podľa § 524 ods.2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušnosť a všetky práva s ňou spojené.

49. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peniazneho dlhu.

50. Podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením číselnej časti svojho peniazneho záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peniaznému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemože uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškany peniazny záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením číselnej časti toho istého peniazneho záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktoré ho základ vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

51. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Keďže v tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právnym predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

52. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské sťažité Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekale podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútrosťatného práva, neboli závažné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej závažná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalejch podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalejch podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

53. Nepochybne uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalejch podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri úvere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

54. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 13. 000,-eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 211,44 eur pri počte splátok 120. Žalovaný titulom splatenia poľzicky uhradil finančne prostriedky vo výške 12. 514,15 eur.

55. Uzavretá zmluva o poľzickej je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., musí

obsahovať na ležitosť ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

56. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú treba aplikovať Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a požičiarkach pre spotrebiteľov, ktorý okrem iného definuje pojem spotrebiteľskeho úveru a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, osobu veriteľa i osobu spotrebiteľa. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje na ležitosť tak, ako ich určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch. súd predmetnú úverovú zmluvu podrobil prieskumu, či táto vyhovuje na ležitosť tak, ako to určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, teda či obsahuje iné neprijateľné zmluvné podmienky, ako boli uvažované v odpore a vyjadreniach žalovaného. Z predmetnej úverovej zmluvy a z podaného odporu a vyjadrení žalovaného nie je možné vyvodit', aby predmetný úver súd mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva obsahuje všetky na ležitosť v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch iných úveroch a požičiarkach pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy. Správne je uvedený údaj o RPMN, ročnej úrokovej sadzbe, ktorá podstatne nepresahuje výšku úrokových sadzieb v obdobných úveroch v rozhodnom období. Je z nej zrejme, v akej výške a na aký účel bol úver poskytnutý.

57. Odvolací súd súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že námietka žalovaného o nesplnení povinnosti právneho predchodcu žalobcu (resp. jej hrubé porušenie) ustanovenej § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je dôvodná. Tým je aj následná polemika o nástupe sankcií s porušením takejto povinnosti či už v podobe nemožnosti jeho zosplatenia alebo v podobe následku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, bezpredmetnou.

58. Ďalej sa súd zaoberal otázkou vznesenej námietky premlčania žalovaného, ktorý uviedol, že pohľadávka žalobcu sa stala premlčanou dňa 18.3.2021, nakoľko je toho názoru, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac marec 2018. Pri posudzovaní, či predmetný nárok žalobcu je podaný v zákonnej premlčacej lehote, sa súd v celom rozsahu stotožňuje so stanoviskom a presnou špecifikačiou aplikácie ustanovení § 101, § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak, ako to žalobca správne uviedol a vysvetlil vo viacerých vyjadreniach. V danom prípade tak premlčacia doba začala plynúť dňa 18.4.2019 (t.j. deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej lehoty odo dňa 17.1.2019, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá zosplatenie vyvolala) a uplynula dňom 18.4.2022. Žalobca podal žalobu na súde dňa 25.8.2021, teda tak urobil pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Nakoľko k uplatneniu nároku na súde došlo ešte počas plynutia premlčacej doby, uplatnený nárok aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je premlčaný. Krajský súd uviedol, že súd prvej inštancie preto správne rozhodol, pokiaľ nevyhovел námietke premlčania vznesenej žalovaným, resp. túto posúdil ako nedôvodnú.

59. Súd sa nestotožňuje ani s ďalšou argumentáciou žalovaného, že žalobca nepostupoval v súlade s § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., teda že si nesplnil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver, a teda nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov v spojení s § 11 citovaného zákona. Žalobca preukázal a zrozumiteľne popísal, ako boli zisťované ukazovatele schopnosti splácania u žalovaného. Pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver, súd má zato, že žalobca zachoval odbornú starostlivosť. Súd sa aj v tomto prípade stotožňuje so stanoviskom žalobcu a má zato, že bolo predovšetkým v prvom rade na samotných žalovaných uvažovať, či budú schopní predmetný úver splácať.

60. Ako je už vyššie uvedené, súd predmetnú úverovú zmluvu podrobil prieskumu, či táto vyhovuje na ležitosť tak, ako to určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, teda či obsahuje iné neprijateľné zmluvné podmienky, ako boli uvažované v odpore a vyjadreniach žalovaného. Z predmetnej úverovej zmluvy a z podaného odporu a vyjadrení nie je možné vyvodit', aby predmetný úver súd mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva obsahuje všetky na ležitosť v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch iných úveroch a požičiarkach pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy. Správne je uvedený údaj o RPMN, ročnej úrokovej sadzbe, ktorá podstatne nepresahuje výšku úrokových sadzieb v obdobných úveroch v rozhodnom období. Je z nej zrejme, v akej výške a na aký účel bol úver poskytnutý.

61. Predmetná zmluva korešponduje s úpravou zákona č. 129/2010 Z.z., a § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a neobsahuje take neprijateľné podmienky, ktoré by mali mať za následok bezúčinnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd z dokazovania vzal za preukázane, že z'aložený ako dlžník bol s obsahom zmluvy riadne oboznámený. Táto je jasne a cititeľne formulovaná (jedná sa o typovú zmluvu vopred pripravenú z'aložcom), súd má teda zato, že so zmluvou a zmluvnými podmienkami súhlasil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom.

62. Vo vzťahu k podmienke platnosti úkonu mimoriadneho zosplatnenia súd uvádza, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné zosplatnenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 predmetného zákona pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na omeškanie presne vyšpecifikovanej konkrétnej splátky s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách „lex specialis“ oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace, Podľa §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Zo splatnosti tejto splátky ,ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

63. Súd v tomto smere poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25. januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. júna 2024, sp.zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31. júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024), v zmysle ktorej platí, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve pred zosplatnením (NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2022,6Cdo/15/2023)) resp. v samotnom zosplatnení (NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023), presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Súd rešpektujúc ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v predmetnej otázke konštatuje, že zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že ani vo výzve pred zosplatnením a ani v oznámení o mimoriadnom zosplatnení úveru nie je konkrétno špecifikovaná splátka ,pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatnil. Uvedený nedostatok potom neumožňuje pre konajúci súd jednoznačným a nesporným spôsobom vyabstrahovať tú splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, v dôsledku čoho nie je možné ani jednoznačne a bez dôvodných pochybností zistiť, či veriteľ v procese mimoriadneho zosplatnenia postupoval v súlade s ust. § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024. V konkrétnosti prejednávanej veci to znamená, že pre posúdenie dodržania podmienok mimoriadneho zosplatnenia nie je prípustné, aby sa konajúci súd z vlastnej úvahovej iniciatívy snažil vyabstrahovať po skutkovej stránke splátku, pre ktorú mal pôvodný veriteľ úver mimoriadne zosplatniť, ak uvedenie takejto splátky nemá základ v produkovaných dôkazoch a v zistenom skutkovom stave. Súd zdôrazňuje, že takáto identifikácia splátky je potrebná aj z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej

lehoty ,ale i pre potrebu vedomosti dlžníka (spotrebiteľa) o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (sp. zn. 2Cdo/149/2021). Identifikácia je tak podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený (pozri sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024). Súd zdôrazňuje, že požiadavka špecifikácie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatňuje má svoj racionálny základ v potrebe zabezpečenia „rovnomernej“ právnej ochrany protistrany. Aj skrz spotrebiteľský charakter právneho vzťahu je dôležité, aby mal dlžník (spotrebiteľ) možnosť objektívne z oznámenia o mimoriadnom zosplatnení úveru zistiť, pre ktorú splátku došlo k aktivácii mimoriadneho zosplatnenia dlhu, v závislosti od ktorej je kreovaná pre dlžníka možnosť posúdiť platnosť či neplatnosť takéhoto úkonu a k tomu prispôbiť svoju následnú ekonomicko-právnu interakciu. Nie je žiadúce, aby v prípade, že dlžník považoval mimoriadne zosplatnenie dlhu za neplatný právny úkon, bol nútený čakať až na spor vyvolaný veriteľom, v ktorom by veriteľ až dodatočne špecifikoval splátku (napr. v žalobe), pre ktorú dlh zosplatnil a s ktorou skutočnosťou, by sa tak dlžník po prvý raz oboznámil až v rámci súdneho konania. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah zastal súd názor, podľa ktorého absenciu špecifikácie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatnil, nie je možné konvalidovať ani žiadnym dodatočným (skutkovým) vymedzením v rámci súdneho konania (napr. v žalobe či v replike). Súd zároveň poukazuje aj na zbierku stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2025 č.34 rozhodnutie: Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022).

64. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

65. Otázku vecnej legitímácie súd skúma ex offio v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby. Splnenie podmienky aktívnej legitímácie je základným predpokladom úspechu žalobcu v konaní.

66. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Výzva na zaplatenie dlžnej sumy - Tretia upomienka zo dňa 28.03.2019 neobsahuje určenia splátky, pre nespĺnenie, ktorej právny predchodca žalobcu upozorňuje žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Tento právny úkon je neurčitý, pretože v ňom nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru tak, aby bolo možné preveriť zákonnosť postupu právneho predchodcu žalobcu, ktorý mal predchádzať vyhláseniu splatnosti celého úveru. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ vo svojej výzve nešpecifikoval splátku, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť, resp. zosplatnil, jednostranný právny úkon veriteľa nebol dostatočne určitý, z ktorého dôvodu je potom tento úkon neplatný. Rovnako konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplatneniu úveru, neobsahuje ani Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 15.05.2019.

67. Teda žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie.

68. Vzhľadom na tieto horeuvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu za nedôvodný a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

69. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaný mal plný úspech vo veci tak mu priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu 100 %. Po právoplatnosti tohto rozsudku o ich výške rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 256 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Michalovce písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/. Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.